

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑ ΤΗΣ 16^{ΗΣ} ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1980

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Ε. ΜΥΛΩΝΑ

ΜΝΗΜΗ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΦΑΚΑΤΣΕΛΗ
ΑΝΤΕΠΙΣΤΕΛΛΟΝΤΟΣ ΜΕΛΟΥΣ ΤΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΑΚΑΔΗΜΑΪΚΟΥ Κ. ΝΙΚ. Κ. ΛΟΥΡΟΥ

Κύριε Πρόεδρε,

Στην τελευταία συνεδρία της 'Ακαδημίας πριν από τις φετινές θερινές διακοπές ή ολομέλεια είχε την ευχαρίστηση να χαιρετίσει το 'Αντεπιστέλλον Μέλος της Νικόλαο Φακατσέλη, που σε κάθε του παρουσία στην 'Αθήνα μᾶς πρόσφερε κάποια ενδιαφέρονσα επιστημονική ανακοίνωση. 'Εφέτος ή όμιλία του ήταν, φεῦ, ή τελευταία. Λίγες μέρες αργότερα πληροφορηθήκαμε τόν ξαφνικό θάνατό του, μόλις επέστρεψε στην Κωνσταντινούπολη.

'Η πρόσφατη έπαφή μαζί του καθιστά τή λύπη μας ακόμα έντονότ. Γιατί ό Φακατσέλης ήταν ξεχωριστή φυσιογνωμία ανθρώπου που συγκέντρωνε όλες τις συμπάθειες, με τήν αδιάκοπη επιστημονική παρουσία του και τή θερμή πατριωτική δραστηριότητά του. Τά πολλά ἄλλωστε προσόντα του είναι και εκεί που δόγησαν τήν 'Ακαδημία στην όμόθυμη έκλογή του ως 'Αντεπιστέλλοντος Μέλους στις 18 Μαΐου 1970. Σπούδασε ιατρική στο Παρίσι και ανακηρύχτηκε εκεί διδάκτωρ τό 1931. Ειδικεύτηκε στην Παιδιατρική και ἔτσι διορίστηκε στό 1940 Διευθυντής της Παιδιατρικής Κλινικής του Αὐστριακοῦ Νοσοκομείου «'Αγιος Γεώργιος». Στό 1944 ή δραστήρια και άποδοτική προσωπικότητά του τόν επέβαλε Γενικό Διευθυντή του Νοσοκομείου. Στά 1948 τό Πανεπιστήμιο της 'Αγκυρας του αναθέτει τή διδασκαλία της Παιδιατρικής στην Κωνσταντινούπολη. Τόση μάλιστα ήταν ή έπιβολή του στην Τουρκία και ή εκτίμηση που ἔτρεφε γι' αὐτόν ή 'Ελληνική πατριόκία, ὥστε διορίζεται Πρόεδρος και 'Εφορος της 'Επιστημονικής

Ἐπιτροπῆς τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων τῆς Κωνσταντινούπολης. Ἡ Ἱατρικὴ Σχολὴ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἔχοντας ἕξ ἄλλον ὑπόψη, τὴν ἐπιστημονικὴ καὶ πατριωτικὴ δράση τοῦ Φακατσέλη, τὸν ἐξέλεξε στὰ 1951 ἑκτακτο Καθηγητὴ τῆς Παιδιατρικῆς. Τὰ δημοσιεύματά του τὰ ἑλληνικὰ καὶ σὲ ξένες γλῶσσες ὑπερβαίνουν τὰ 80. Ἀλλὰ ὁ Φακατσέλης παρουσιάζει καὶ ἀξιοσημείωτη πολιτικὴ δράση στὴν Τουρκία. Ἀπὸ τὰ 1947 ἕως τὰ 1950 εἶχε ἐκλεγεῖ Βουλευτὴς Κωνσταντινούπολης καὶ ἐκπρόσωπος τῆς ἑλληνικῆς μειονότητας στὴν Ἐθνοσυνέλευση τῆς Ἀγκυρας. Ἔτσι ὁ Φακατσέλης ὑπῆρξε ὁ τελευταῖος σημαντικὸς στυλοβάτης τοῦ ἑλληνισμοῦ τῆς Κωνσταντινούπολης. Πρόσφερε ἄφοβα μὲ θάρρος καὶ ἀξιοπρέπεια τὶς δυνάμεις του γιὰ τὴν ὑποστήριξη τῶν Ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Ὁ Φακατσέλης ἀναγνωρισμένος καὶ ἀπὸ τὴν κοινωνία σαμαρείτης, μὲ τὴν καρδιὰ στὸ χέρι, ὡς γιατρὸς ἀπόλυτης ἱκανότητος καὶ ἐμπιστοσύνης καὶ ἀγαπητὸς ἀφήνει μεγάλο κενὸ ποὺ δὲν θὰ μπορέσει εὐκόλα νὰ συμπληρωθεῖ. Ἡ Ἀκαδημία Ἀθηνῶν ἐξαιρετικὰ εὐαίσθητη σὲ ὅ,τι σχετίζεται μὲ τὴν αἰώνια Βασιλεύουσα, εἶχε βαθεῖα ἐκτιμήσει τὸν ἐπιστήμονα καὶ τὸν ἄνθρωπο καὶ λυπᾶται εἰλικρινὰ ὅτι δὲν θὰ τὸν ξαναδεῖ καὶ δὲν θὰ ξανακούσει τὴ γεμάτη πίστη καὶ πειστικότητα γενναία φωνή του.
